

Makramē tehnikā darina auskarus

“Auskari ir viena no manām ikdienas un svētku rotām,” saka Viktorija.

Inga Kaļva-Miņina

Pavasari, kad ziemas cepures un kapuces vairs nav tik nepieciešamas, beidzot var pieļaut auskarus – atbilstoši garstāvoklim un laikpākšiem. “Lai sajostos pavasarīgi, rotājos ar dzeltenajiem lapiņu auskariem,” stāsta VIKTORIJA SEMULĒ, kura pati arī darina šīs skaistumlietas. Viņa ir no Rēzeknes novada Dričānu pagasta, strādā Gaigalavas pamatskolā un ir arī Gaigalavas jauniešu centra “Enjoy” jaunatnes darbiniece. Lai arī pedagoģes darbs aizņem daudz laika, gan enerģijas, Viktorija ļaujas arī radošām nodarbēm, iepriecinot gan sevi, gan citus. Mezglošanas tehnikā top daudz skaistu lietu – puķu podu turētāji, dažādi sienas dekoratori, protams, dažādi auskari.

Pastāsti, lūdzu, vairāk par auskaru veidošanu. Kā radās ideja, ka tos darināsi makramē jeb mezglošanas tehnikā?

– Ar auskaru veidošanu sāku nodarboties, kad biju bērna kopšanas atvaļinājumā ar savu otro bērniņu – meitu. Viss sākās ar atlasa rožu veidošanu, floristiku, foodfloristiku (*top dekoratīvas kompozīcijas no pārtikas produktiem – I.K.-M.*), un beigās nonācu pie mezglošanas. Ieraudzīju māsi interesantus auskarus, kas bija veidoti šajā tehnikā, un, protams, ilgi nedomādama, sāku meklēt informāciju par diegiem, idejas auskariem un tehnikām. Auskaru izskats, kas tiek veidots šajā tehnikā, ir dabisks, un kas ir ļoti būtiski – diegi dabā sadalās, paliek pāri tikai auskaru āķīši.

Cik ilgā laikā top viens auskaru pāris? Uz kuriem pie saviem jaunajiem īpašniekiem tavi radītie auskari ir aizceļojuši?

– Auskaru pāris var tapt no vienas stundas līdz vienai dienai, ja to vēl apstrādājam, proti, vēlamies saglabāt esošo formu. Vairāk forma tiek fiksēta «lapiņu» auskariem, kas aizņem visvairāk laika.

Nesmu skaitījusi, cik auskarus esmu izveidojusi, bet to ir daudz. Vistālākā vieta, kur mani darinātie auskari aizceļojuši, ir Īrija, tomēr pārsvarā auskariņi savus saimniekus atrod tepat Latvijā.

Kādēļ tevi piesaistīja tieši makramē jeb mezglošanas tehnika?

– Mezglošanas tehnika ir ļoti daudzveidīga, es varu mezglot jebko, kas iepatīkas, jo pamats nemainās. Mezglošana bija populāra arī agrākos laikos, mēs to mazliet bijām piemirsuši un tagad atjaunojam ar krāsām, idejām. Tādēļ varu teikt, ka mezglošana nevar apnikt vai būt vienuļa, ideju ir daudz, ir tikai laika trūkums. Makramē tehnikā esmu izveidojusi arī puķupodu turētājus, sienas dekorus, salvešu turētājus, eglīšu rotājumus, piekariņus.

Tu vadi arī radošās darbnīcas/ meistarklases.

– Jā, esmu vienmēr atvērta radošu darbnīcu vai meistarklāšu organizēšanai, jo zinu, kādas ir sajūtas, kad pats izveido to, ko esi vēlējis. Ir ļoti laba pēcgārša pēc labi padarīta darba, kad vari sniegt zināšanas, prasmes kādam citam. Esmu vadījusi radošās darbnīcas ne tikai auskaru, bet arī atlasa rozīšu veidošanā.

Vai pati ikdienā rotāties ar auskariem?

– Protams, auskari ir viena no manām ikdienas un svētku rotām. Pārsvarā izvēlos nagliņas, aplveida auskarus vai lapiņas. Pēdējā laikā mani ir uzrunājuši aplveida auskari. Auskari tiek veidoti dažādās krāsās, tos es variēju pēc noskaņojuma, piemēram, lai sajostos pavasarīgi, rotājos ar dzeltenajiem lapiņu auskariem.

Feisbukā esi izveidojusi lapu «KikArt», kurā dalies ar saviem radošajiem darbiem. Kā tapa šis nosaukums?

– Esmu izgājusi floristikas kursus un sākotnēji sāku piedāvāt foodfloristikas pakalpojumus, veidojot pušķus no ēdiena – kā sāļos, tā arī saldus, arī riekstu pušķus. Lapas nosaukums radās ar krustdēļa palīdzību – viņš mani uzrunā par Kiku, un «Art» no angļu valodas nozīmē «māksla», tā arī radās šis vārdu salikums «Kikas Māksla». Izņemot auskarus, es radu arī kompozīcijas, pārsvarā jau ēdamas.

Esi Gaigalavas jauniešu centra «Enjoy» jaunatnes darbiniece. Pastāsti, kādi ir tavi pienākumi un kas tev patīk darbā ar jauniešiem?

– Šajā amatā esmu nesen – no 2023. gada jūnija. Teikšu godīgi, biju mazliet sabijusies un ieplānojuši savu laiku vēltīt šim darbam tikai trīs vasaras mēnešus, bet te paliku, jo sapratu, ka šos pienākumus spēju apvienot ar pedagoga darbu. Man ir jānodrošina pilnvērtīgas aktivitātes un brīvā laika pavadīšanas iespējas jauniešiem. Jācenšas iesaistīt jauniešus pasākumos un līdzdarboties kopienās, vajag mācēt atrast ar jauniešiem kopēju valodu, uzticību un sniegt savas zināšanas vai iespējamo informāciju par aktuālākajām tēmām. Jaunieši jāiesaista projektu īstenošanā un jāiepažīstina ar brīvprātīgo darbu.

Mans lielākais mērķis ir izveidot jauniešiem vietu, kur viņi justos labi, gaidīti un mājīgi. Uz šo mērķi es eju, jo ir daudz darba, lai ne tikai iekšēji būtu gaidīts, bet arī ārēji justos omulīgi. Strādājot ar jauniešiem, varu apgalvot vienu – ar viņiem nekad nav garlaicīgi.

Šogad biji «Rēzeknes novada Jaunatnes gada balvas 2023» nominante kategorijā «Gada jaunatnes darbinieks». Kādas bija sajūtas, esot nominantu vidū? Kādēļ ir svarīgi, ka katru gadu notiek šāds pasākums, kurā tiek godināti jaunieši un tie, kuri strādā kopā ar viņiem?

– Biju pārsteigta, uzzinot, ka esmu šo nominantu vidū, jo, kā minēju, uzsāku darbu nesen. Protams, biju priecīga, ka mani kā jauno darbinieku ieraudzīja. «Rēzeknes novada Jaunatnes gada balva 2023» – šis bija lielisks pasākums gan jauniešiem, gan jaunatnes darbiniekiem. Liels prieks bija par savu Gaigalavas jauniešu, kura pelnīti ieguva titulu «Gada brīvprātīgais». Tas bija kā kompliments man, jo jaunieši ir aktīvas un iesaistās brīvprātīgajā darbā, kas dod neizmērojamu pieredzi viņu dzīvē.

Manuprāt, šis pasākums motivē jauniešus vairāk būt aktīvākiem. Arī jaunieši vēlas būt novērtēti. Būt aktīvam – tas nemaz nav viegli, tas aizņem daudz brīvā laika, tomēr dod daudzpusīgas iespējas turpmākai nākotnes izvēlei. Ir liels prieks redzēt Rēzeknes novadā jauniešus, darbiniekus, pagastus, kuri parāda, ka laukos spējjam attīstīties, iesaistīties un ļaujām līdzdarboties arī jauniešiem.

Ko radošu vēl gribētu iemācīties?

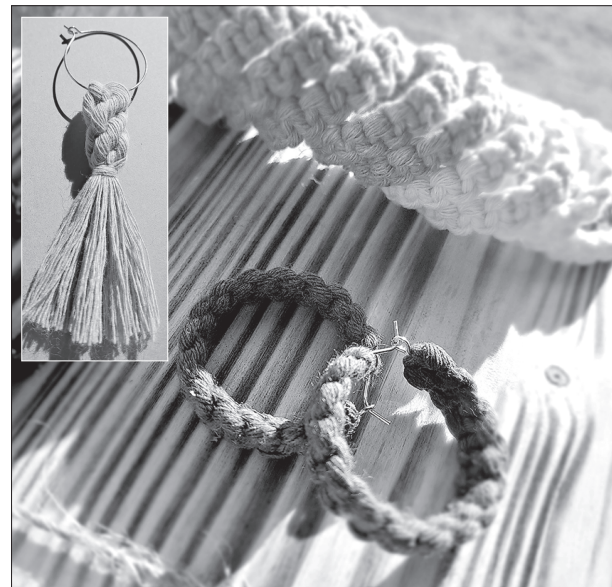
– Man ir jāiemācās uzdrīkstēties un nebaidīties. Pašai mazliet šķiet smieklīgi, tomēr es nevarēju uzdrošināties publiski piedāvāt savu produktu, pakalpojumu. Paldies ģimenei, kas mani pabikstīja un tic man.

Jau gadu es vēlos uzmezglot sev āra atpūtas krēslu jeb šūpoles. Tas prasa laiku, bet gribu to īstenot. Protams, tagad ir pieejami un nopērkami šādi atpūtas krēslīti, kas atvieglo tavu darbu un laiku, bet man ir svarīgi izveidot to pašai.

Ar ko tev asociējas pavasaris? Kā esi ieplānojusi svinēt Lieldienas? Vai ir kādas īpašas tradīcijas, ko ievēro?

– Pavasaris man asociējas ar sauli un sēšanu. Esmu jau visas palodzes nokrāmējusi ar traukiem, kuros esmu sasējusi dažādas sēklas: tomātus, gurķus, ziedus, un tā mums jau ir kā tradīcija ar bērniem. Viņu lielākais prieks ir piedalīties darbā un redzēt rezultātu, kā no iesētās sēklas izdīgst asni. Rušīnāšanās zemē man dod mieru un enerģiju.

Šogad mums ģimenē Lieldienas sakrīt ar dzimšanas dienu, tāpēc noteikti būs dubultsvētki. Lieldienās man jau no mazotnes ir tradīcija – pirmais, ko rītā jāēd, ir Lieldienu svētība, un viens no maniem pienākumiem ir to sagādāt. Protams, neiztiekam bez olu krāsošanas, ievērojam vecās metodes – ejam ārā un salasām zaļumus, dažādas lapiņas, ziedņus un krāsojam sīpolu mizās. Šī darbošanās obligāti jādara visiem kopā, tā arī veido vienu no mūsu ģimenes tradīcijām. Tā kā mūsmājās ir mazi bērni, pie mums pavesojas arī zaķis, meklējam noslēptās olas, piedalāmies olu kaujās, šūpojamies šūpolēs. ▣

Makramē tehnikā Viktorija darina dažādas formas un krāsu auskarus

«Auskaru izskats, kas tiek veidots makramē tehnikā, ir dabisks, un kas ir ļoti būtiski – diegi dabā sadalās, paliek pāri tikai auskaru āķīši,» atklāj meistare

Makramē tehnikā Viktorija veido arī puķupodu turētājus, sienas dekorus, salvešu turētājus, piekariņus un eglīšu rotājumus

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Makramē tehnikā darina auskarus» saturu atbild SIA «Vietēja»».

MAF
Mediju atbalsta fonds